

جیہا نبینی و خٔ مسازی ... ۂ رٔ م عوسمان

گہر دہ پرسی من لہ بہرچی کہم دہ خٔ م
من بہ برسی قہط مہزانہ، غٔ م دٔ خٔ م
ئاوی سؤری چاو و باری تأی لٔ و
سؤر و تأی دٔ م دٔ م و ژٔ م ژٔ م دٔ خٔ م
ئاوی کٔ ؤ ژٔ ر نٔ شی صوفی بٔ کٔ من
ئاوی ئینسان، یٔ عنی ماچی دٔ م دٔ خٔ م...
تأی بٔ یارو دیار و تارو مار
عٔ لقأ می چی؟ ئٔ رقأ می چی؟ سٔ م دٔ خٔ م
نہوعہ ئینسانٔ ہہیہ غہم قوتییٔ
من غہمی خٔ م و غہمی عالم دہ خٔ م
غہم دہ ٔٔ: 'نالی' کہ غہم خواریم نہکا
ناعیلاجم من بہ نی ئادہم دہ خٔ م (296-298)
شادمانی بٔ وہ فایہ، یاری تٔری و مہستیہ
یاری تہ نگانہم غہمہ با ہہر غہمی خٔ م، خٔ م بخٔ م (304)

(فاتیحہ!) تہسخیرہ شاری دٔ بہ طاہوری ئہلہم
موددہ تٔکی زٔرہ پایتہختہ لہ بٔ خاقانی غہم (308)

منم سہر کردہ تان بٔ لہشکری غہم
دہ ترسم بٔ م، بشکٔ سوپا تان (319)

ئہوا نیشانہیی مہرگم عہ یا نہ
کہ من غہرقی خٔ م و خؤن و زوخواوم (۲۹۴)

شاعر و خٔ م

لٔ سٔرٔ تاؤ بٔ ۂ ندٔک پرسیار لٔ سٔر خٔ م بٔ گشتی و خٔ م لای نالی
دٔ ستپٔدٔ کٔ م، لای شاعیر چٔن باسی خٔ م کراؤ، ۂ ؤ ستی بٔ رامبٔر بٔ
خٔ م چییٔ؟ ئایا لٔ خٔ م ؤک شتٔکی وجودی تٔگٔ یشتوؤ یان خٔ می
رٔ ژانٔ یی؟ لٔ بٔرئٔ ؤ لٔ سٔرٔ تاؤ لٔ پرسیار گشتییٔ کانٔ ؤ
دٔ ستپٔدٔ کٔ م ۂدی ۂدی بٔ پرسیار تایدٔ تییدٔ کان..

خٔ م چییٔ؟ ئایا خٔ م شتٔ کٔ، دٔ توانین بیناسین و بیگرین و نیشانی

بدین؟ خُم ب چیه؟ خُم ل کوو دت؟ خُم ب کیه؟ دکرِت کیه؟
ل مرَق زیاتر بـت؛ وات خُم هی مرَق و ب مرَق یان ب
بوون و رکانی دیکه شه. گَر یـکـک ل نشانـکانی خُم گریان بـت؛
گریانی ساوا لـسـرـتاو نشانـی لـدایکـبوونـکی نوـی مرَق نیـی،
وات مرَق لـگـلـدایکـبوونـیشیدا خُم لـدایکـدـبـت. ئـمـم دکرِت
نالـژیکی بـتـو، بـمـام بـگومان خُم و بوونی مرَق ئـمـمـوـتی یان
یـکـکن و جیا نین.

بـسود و رگرتن ل هایدیگر دـتـوانین بـین خُم و نیگـرانـی
پـشمـرجی بوونی مرَقن لـبوونی دابـاونین (۱۴۲). مرَق لـگـلـهاتن
جیهاندا خـمـیش لـگـدایـی. بـ تـگـیشتن لـبوونی خُم ناچارین ل
بوونی مرَقدا بـی بـگـبـین. و کچـن بـ تـگـیشتن لـمردن ناچارین
لـمرَقدا لـی تـبـگـین تـگـیشتن لـخـمـیش بـهامانـجـر. بـگومان
خـمـیش جـر و شـوـی جیاوازی هـی؛ خـمـی رـژانـی جیاوازی لـخـمـی
وجودی. خُم وکـمـردن، چـنـمردن دابـاو نیـی و ئـگـرـکی
بـردـوامی بوونمان، خـمـیش بـردـوام نامادـییـکی ئـستـی و روو
لـتـایندـی هـی؛ وات وکـمردن ناکرِت رابردوونشین ب؛ بـکو
ئـستـایـکی روو لـتـایندـی هـی (۱۴۳). لـبـرـئـو ئایا خُم وکـ
مردن دکرِت بـخـشـت لـبری یـکـدی خُم بـین؟ وکـچـن ناتوانین
لـبری یـکـدی بـمرین دـتـوانین لـبری یـکـدی خُم بـین؛ خـمـی خـ
خواردن یان خُم می ئـوـیتر خواردن؟

ئایا خُم می خُم دروستد کرِت، یاخود خُم هـر هـی و خـی دـسـپـنـت؟
ئایا مرَق دـتـوانـت خُم نـخوات؟ ئایا خواردنی خُم چیه؟
مادیبوونـوی خُم لـچیه و سـرچاو دـگـرِت؟ ئایا مادیکردنـوی
خُم جـرـک لـخـفریودان نیـی، بـوی ئـمـم دـتـوانین خُم نـهـهـین؛
خُم شیاوی نـهـهـشتن؟ ئایا خـمـخواردنیش بـجـرـک پـویستیـک نیـی،
کـبـدـر لـخـراک دکرِت خواردنی خـمـیش جـر تـربوونـک بـت،
وات مرَق پـویستی بـ تـربوونـکی دیکـی دـرونی و رـحی و سـزی
هـبـت؟ ئایا کـس دـتـوانـت خُم می کـس بـخوات؟ بـخُم خواردنی ئـوان
دـتـوانـت ئـوان لـخُم بـبـش بـکرـن، یاخود ئـوان لـخُم بـخـسـن؟
ئایا خُم خودی یاخود لـدـرـو دـت؛ یان بوونـکی یـکـگرتـوانـی
لـگـلـمرَقدا هـی؟ جیاوازی خُم می وجودی/ یـکـکـتی و لـگـلـخـمـی
دـرـکی چیه؟

ئایا خُم تـنـیا رووی وـران، نـرـنی و لـنـوبـرانـی هـی، یاخود
خُم پـگـیشتن و دروستکردن و گـورـبوونیش؛ بـواتا خُم بواری
بیرکردن و و ئـندـشـمان بـناکـا تـو؟ بـچی خُم روویـکی نـزانـی

هــيـهـ، ئا يا ئهـمـ لـلـنـزـانـيـمـانـوـ نـيـيـهـ خـمـ دـخـيـنـ؟ دايكـكـ خـمـ
دـخـواتـكـ كوـكـيـ درـنـگـ دـتـوـ، وـاتـ لـگـنـنـزـانـيـنـ و زانيندا
خـمـ رـوونـادـاتـ، گـرـ ئـوـيـ چـاوـنـ وـانـيـنـ بـدـهـمـانـ نـبـتـ، خـمـ دـخـيـنـ؟
ئا يا خـمـ جـرـكـ لـ ئـاـگـايـيـ لاواز نـيـيـهـ؟

ئایا خەمی گشتی و خەمی تاک، یاخود خەمی کەمەگەو و خەمی تاکە کەس
جیاواز نین؟ ئایا ئەم جەرانی خەم، خەمی زوو گەشتن بێ زانکە و
دوانە کەوتن لەگەڵ خەمی شکستەنان لە پەرژەییکی ئایندەیی خەتەر
جیاوازی نین؟ ئایا خەم هەندە کجاری بێ رازیکردن و نەرمکردنی بێ رامبەر
نیه؟ خەم چەن دەرکی دەبێتەوە، جەستە دەتوانێت دەرخرێت وای خەم
بێت؟ چەن بزانی کەسەک خەمی هەیە گەر دەریندەبێت؛ دەرێنی خەم
هاوخوازی و تەگەشتن دەبێت ئاراو؟ خەمی نەبەاو چیه؟ ئایا
شیعرێکانی نالی بێ شک نین لە خەمی بێردەوام و نەبەاو، کە نالی
خەمی بێ نیەتی نەهەشتنی خەم، خەمسازی دەکات؟ ئایا ئەم ناوێندی
دەرکەوتنی خەمین یاخود خەم بێ بێ ئەمەش دەتوانێت خەمی دەربخات؟
ئایا خەم وەک مردن ئەو درزێ نییه، کە هەموو ساتێک بێرکی خەمان و
ژیانمان دەگرێت؟ ئایا خەم بێشایە کە لەنی وجودی (بەزمانی لاكان
ریا) یاخود تەنیا تەبێت بێ کات و سەردەمە کەو؟ ئایا خەم و ئەو
کە لەنانە دیکە بێرخرێت وای ئەو نین کە ئەمەیی مەرئەفە ناکامین و
ناتوانین خەم نەخەین، نەمرین؟

ئایا بێخەمی لێ زۆرباردا راڤای بەباکی و گوێپێندانی بێناکرێت؟
واتە لەڕوو خەمی هاوبەشیش جێڕەکی خەم نییە؟ ئایا مەرگی دێدقیش،
کە زۆرکات وەک تانە بێو مەرغانە دێگوترێن، کە بەباکن و گوايێ خەم
ناخێن، بەبەم ئێوانە گوايێ خەم ناخێن، خەمی خەشیان ناخێن؟ ئایا
خەم هەڵوێستێ و پەویستیێ بەبەباکی نەبوون، بەتایبەت بەمانەو
لێکەمەڵگەری مزیەکەدا؟ واتە خەم لێ زۆر شوێندا بەپەرەشی یەكسان
نییە؟

ئایا سەرچەمى دەسەتات و ئايدەلەژياكان بە نەوى بەرپرسيارەتى گشتى و مەزەندەستىيە و لەسەر ئەو دروستەبوون، كە خەمبەر و ئازار بەرن؟ بەم ئایا هەچ ئايدەلەژيا و هەزەك دەتوانەت هەبەگى ئەم بەرپرسيارەتییە بەت؟ دەتوانن لەناوبەرى ئەم هەزە وجودیە بن؟ دەسەتاتەكان لەو بەخەبەرن، كە خەم بەشایەكى هەرمانى وجودیە، گەر ئازارە گشتیەكانیش كەم بکەنەو (كە بە خەيان بەردەوام دەبنە سەرچاوەی ئازار) ئەوا خەم و ئازارە كەسیەكان ناتوانن لەنەوبەرن.

مەرقە لە ناکامی خەبە و خەمى كامەبوون دەخوات، واتە بەشەكى خەم و نیگەرانیمان بە كامەبوونە، چونكە مەرقە بوونە وەرەكى ناکامە.

بەم نام نالی دەتەندەك لە مەزەندەكان هەندە لاوازن نەك ناتوانن

ههنگاوێ کامه‌بوون بنه‌یین، به‌ههنگاوێ یه‌که‌مه‌دا خه‌م ده‌یانخواه‌و شکسته‌ده‌نن.

واته‌ ره‌گه‌گه‌که‌(ره‌گه‌گه‌ی کامه‌بوون که‌ خه‌مه‌) ده‌یانخواه‌. به‌هه‌ام ناله‌ی جه‌ره‌ به‌انگه‌شه‌یه‌که‌ی کامه‌بوون ده‌که‌ته‌ له‌وه‌ی ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ره‌گه‌گه‌یه‌ ده‌خواه‌ به‌ ئه‌وه‌ی چه‌تر نه‌به‌ته‌ خواره‌یه‌ به‌ابه‌وون و کامه‌بوون. ئایا به‌انگه‌شه‌ی ناله‌ی به‌ خواره‌دنی خه‌م جه‌ره‌که‌ له‌ ئایده‌له‌ژیا نییه‌؟ مامه‌هه‌ی ناله‌ی چه‌ جیاوازییه‌که‌ له‌گه‌گه‌ مامه‌هه‌ی ئه‌وان به‌ خه‌مه‌ هه‌یه‌؟ ته‌بینه‌ی ده‌که‌یه‌ن خه‌م له‌گه‌گه‌ شاعیره‌ ده‌دوخته‌، ئایا ئه‌مه‌ په‌یوه‌نده‌یه‌ یان مامه‌هه‌؟ ده‌ره‌خه‌ری په‌یوه‌ندی وجودی نییه‌ له‌گه‌گه‌ خه‌مه‌دا، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ ناله‌ی، که‌ ده‌ته‌ته‌ خه‌م ده‌خه‌مه‌، مه‌به‌سته‌ی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان خه‌مه‌ ده‌یانخواه‌ به‌ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌ به‌خه‌ن، هه‌ره‌به‌یه‌ خه‌مه‌ برسیه‌؛ په‌ویسته‌ی به‌ که‌سه‌که‌ به‌هه‌سته‌ی خه‌مه‌ به‌خواه‌؟ وه‌که‌ چه‌ن لای هایدیگه‌ره‌ ئه‌وان نامره‌ن، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی مرده‌ن وه‌که‌ بوونه‌که‌ی وجودی خه‌مه‌ یان ته‌نه‌گه‌ن ئاواشه‌ خه‌مه‌ ناخه‌ن.

به‌رده‌وام ده‌هه‌هه‌ن خه‌مه‌ یه‌که‌دی ده‌خه‌یه‌ن؛ که‌مه‌ترین جه‌ره‌ گوه‌مه‌ان له‌بووه‌ به‌ته‌ته‌ خه‌مه‌یه‌؟ واته‌ مامه‌هه‌ی شاعیره‌ له‌گه‌گه‌ خه‌مه‌ دامه‌یه‌ینه‌ی ئه‌وه‌ ده‌ماکه‌نه‌ له‌وه‌ی خه‌مه‌ نییه‌، که‌ به‌رده‌وام ده‌ماکه‌ی زما‌نی، سیاسی و ره‌ژانه‌یه‌ی ده‌ده‌ره‌ته‌ به‌وه‌ی خه‌مه‌ شه‌ته‌که‌ی دیاره‌ ئاشکرایه‌؟ به‌هه‌ام لای شاعیره‌ که‌ خه‌مه‌ ده‌دوخته‌ته‌، به‌ زما‌نه‌هه‌نانه‌ی خه‌مه‌ ده‌ره‌خه‌ری له‌که‌رده‌نه‌وه‌ی ده‌ماکه‌که‌نانه‌ی خه‌مه‌ نییه‌، که‌ په‌یه‌ده‌ده‌ته‌؟ هه‌اته‌نه‌گه‌ی خه‌مه‌ هه‌هه‌هه‌شانه‌نه‌وه‌ی ئه‌وه‌ دیدگا‌ خودپه‌سته‌ نییه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌به‌ری هه‌موو شه‌ته‌که‌ن ده‌دو‌یه‌ن و به‌اره‌ ناده‌ینه‌ شه‌ته‌که‌ن خه‌مه‌ یان به‌دو‌یه‌ن؟ به‌ واتایه‌که‌ی دیکه‌ هه‌اته‌نه‌گه‌ی خه‌مه‌ ده‌ره‌خه‌ری ئه‌وه‌ راستیه‌یه‌ نییه‌ که‌ ته‌نه‌یا مه‌رق ده‌توانه‌ته‌ خه‌مه‌ به‌هه‌نه‌ته‌ گه‌؛ ئه‌وه‌شه‌ ده‌یه‌نه‌ته‌ گه‌ په‌یوه‌ندییه‌که‌ی وجودیانه‌ی له‌گه‌گه‌ خه‌مه‌ که‌دوو به‌یه‌ هه‌توو ته‌ گه‌.

ئایا گه‌ره‌ ناله‌ی مه‌به‌سته‌ی ئه‌وه‌ به‌ته‌ که‌ خه‌مه‌که‌ به‌ نان و په‌ویسته‌ی ره‌ژانه‌ خه‌مه‌ ده‌خه‌ن، به‌هه‌ام ناله‌ی به‌ خه‌مه‌یه‌ عاله‌مه‌ ده‌خواه‌، یاخوده‌ به‌ ده‌به‌ته‌ خه‌مه‌ به‌ ناله‌ی به‌ته‌ ده‌به‌ته‌ خه‌مه‌ به‌خه‌یه‌ ته‌نه‌، ئایا ئه‌مه‌ سه‌لمه‌نه‌ری ئه‌وه‌ نییه‌، که‌ خه‌مه‌ برسیه‌وه‌ خه‌مه‌که‌ ده‌خواه‌، نه‌که‌ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌که‌ به‌ په‌ویسته‌ی ره‌ژانه‌ یان خه‌مه‌ به‌خه‌ن.

له‌به‌ره‌ ره‌شه‌نایه‌ی هه‌نده‌که‌ له‌مه‌ په‌رسیاره‌ به‌ره‌که‌نه‌دا هه‌وه‌ده‌ده‌مه‌ له‌خواره‌وه‌ شه‌که‌ری هه‌نده‌که‌ له‌وه‌ شه‌عه‌رانه‌ی شاعیره‌ به‌که‌یه‌ن؛ که‌ خه‌مه‌ به‌ چه‌یه‌ ته‌یه‌دا ئاماده‌یه‌ی هه‌یه‌.

جیاوازی 'خه‌مه‌' و 'غه‌مه‌'

شاعیره‌انی کلاسیکه‌ی کورده‌ به‌ که‌ریگه‌ره‌ی زما‌ن و ئه‌ده‌بیاته‌ی دره‌وه‌سه‌وه‌

بـ تـاـيـبـ تـی فارسی لـ بـری و شـی 'خـم' 'غـم' یـان بـ کارهـ ناوـ. بـ مـام
 ئـمـ مانای ئـو نیـ، کـ 'خـم' بـ کارنـ هـا تـبـ، بـ کارهـا تـوـ،
 بـ مـام بـ مانای جـاواز لـ خـفـت و دـتـ نـگی، بـ کو زیـا تـر بـ مانا
 فارسیـ کـی بـ کارهـا تـوـ. لـ زمانـی فارسیـدا 'خـم' بـ مانای پـچ و
 لولـخوارـدن دـت. لـ کـا تـکـدا 'غـم' کـ رـچـهـ کی و شـکـ بـ زمانـی
 عـرـبی دـگـهـ تـوـ (۱۴۴) مانای خـفـت دـگـهـ یـنـت. لـ بـرئـو گـرنگـ
 خوـنـر لـو تـبـگـات، کـا تـک لـ شـعـری کلاسیکـدا بـر ئـم دوو و شـی
 دـکـو و تـ، دـبـت بـزانـت ئـمانـ هاوماـنا نـن، بـ کو دوو مانای
 جـاوازیـان هـی، لـ کـا تـکـدا لـ ئـستـادا لـ بـ شـکی زـری فـرهـنگـ
 کوردیـ کـانـدا وکـ هاوماـنا بـ کارـدنـ.

تـبـیـنی دـکـ یـن ئـم خـمـی ئـم ئـیـسـتا دـینووسـین، لای
 شاعـیر (شاعـیرانی کلاسیکـش) مانای پـچ و لولـخوارـدن؛ زیـا تـریش بـ
 وـنا کـردنی زولـف ها تـوـ. بـ مـام 'غـم' مانای خـم و دـتـ نـگی، خـفـت،
 مات، کـسـرو پـر شـان دـت. وا تـ لـ فـرهـنگـی شـعـری کلاسیکـدا گـر
 خـم هـات نـابـت وکـ خـفـت و رـبـگـیر تـ، هـروکـ لـ لـ کـدانـو و
 دیوانـ کـشـدا خـم وکـ لولـخوارـدن ها تـوـ.

تـاـیـبـت بـ شـعـر کـانی نـالی ئـو و تـبـیـنـیم کـردو، لـ یـک دـ
 شـعـریـدا، کـ دـشـت بـ هـهـ چـا پـکـرا بـت 'خـم' وکـ 'غـم' ها تـوـ. لـ
 کـا تـکـدا لـ دیوانـ کـدا (۲۵) جـار 'غـم' ها تـوـ. هاوکـات دـکـرـت لـ
 را فـ کـردنـدا پـیـو نـدی نـوان 'خـم-غـم' بـد زینـو، بـ مـام
 لـ بـنـد تـدا وکـ مانا جـاوازن (۱۴۵).

هاوکـات وکـ بـ دوا دـا چوونـ کی را گوزـر بـ جـاوازی دـنـگی (خ-غ)، کـ
 ئایـا دـکـرـت دوو فـنـم (دـنـگ) ی جـاواز مـام و ی لـ گـه بـکـرـت؟ ئایـا
 واتای جـاواز ساز دـکـن و نا تـوانن لـ هـموو بارـ کـدا لـ بـری یـکـدی
 بـنـ؟.

بـ نمونـ لـم و شـانـدا نا کـرـت لـ بـری یـکـدی بـن. (دـخ، سـا خـتـ،
 رـخـنـ، بـخـت، خواست، خستن، خـو. خـمـمـش...) بـ مـام بـ (غ) کـ دـنـگ
 و و شـی یـکی عـرـبی و تـکـکی زمانـی کوردی بوو و بوو تـ بـ شـک لـ
 زمانـ کـمان دـتـوانـین (خ) لـ بـری دابنـین. (ئاغا، غوبار، بوغز،
 غـدر، بـنا غـه، کا غـهز، قـلـغان، نـغر بوون، یاسا غـکردن قـنا غ، جو غز،
 قـهـره دا غ، غـهـریزه، سـرا غ، غـریب...) بـ هـکاری خـمـا تـی دـنـگی /خ/ و
 نا تـوانـین لـو و شـانـدا، کـ /خ/ بـیگـه یـن بـ /غ/. بـ مـام تا ا دـیـکی
 زـر دـکـرـت /غ/ بـ /خ/ بـگـه تـ. بـ مـام لـ هـموو دـخـکـدا بـ بـ چوونـی
 خـم پـمـوایـ /غ/ بـ هـی زـر تـکـکی بوونـی بـ زمان و فـرهـنگـی کوردی
 شوـنی خـی کـردو تـو، نا کـرـت بـر هـایی بـ ئـلـ فـنی /خ/ دابنـت،

کډه نډک ل زما ننا سکان ئم بچوونډيان هـ يـ (۱۴۶). لـ گـ
 ئو شدا بـ ياري ئـم لـ لای زما ننا سکان، کـ ئا يا سـ ربـ خـن يا خود
 نا، بـم لـم کار دا 'غـم' لـ شيعر کـندا وکـ خـی دـ نووسـم و،
 بـم لـ شیکاري کـدا وکـ خـم نووسـم.

دوو جـر خـم

گـر دـه پـرسـی مـن لـه بـه رچـی کـه مـ دـه خـم
 مـن بـه بـرسـی قـه ط مـه زانـه، غـم دـخـم
 ئاوی سوږی چاو و باری تایی لـو
 سوږ و تایی دـم دـم و ژـم ژـم دـخـم...
 ئاوی کـو وږ نـشی صوفـی بـ کـ مـن
 ئاوی ئینسان، یـعـنی ماچـی دـم دـخـم...
 تایی بـ یارو دیار و تارو مار
 عـلقـمـی چـی؟ ئـرقـمـی چـی؟ سـم دـخـم
 نـوعـه ئـنـسـانـه هـه یـه غـم قـوتـیـی
 مـن غـمـی خـم و غـمـی عـالـم دـه خـم
 غـم دـه: 'نـالـی' کـه غـم خـواریم نـه کـا
 نـاعـیـلـجـم مـن بـه نـی ئـادـه م دـه خـم

له سهره تاوه تـبـینی ده که یـن شاعیر مامهـیه کی جیاواز له گهـ خـم دا
 ده کات. ئه وهی پرسیاری لـده کات، نیگهـران و خـه مبار، چـونکـ که
 ده خوات (نیشاندانی جـرک لـ هاوـخـمیـی). وهـامـی ئـه و پـرسـه
 نیگهـران ئـامـزـه ی دـه رـخـه ر ی هاوـخـمیـی کی دیکـی گـشتیـی، و اتـ شاعیر
 هاوـخـمی پـرسـی بـ خـمی بـ کـم دـخـی بـ هاوـخـمیـی کی گـشتی دـاتـ و.
 ئـمـش دوو تـگـه یـشتـنی جیاواز بـ دیاردی خـم لـم شيعر دا. چـونکـ
 شاعیر خـراکـکی دیکـی جیاواز له خـراکـی ماددی هـیه، ئـه و خـراکـه
 زیاتر ده خوات و تـریشـی ده کات.

ئـمـه لـه لایـه کی روو یه کی راستی که سی خـه مباره، که خـمی هـه بوو که مـ
 ده خوات. لـره دا خـم بریتیه له خـراکـ(خـمی خـراک). هاوکات له پـشت
 وهـامـه که وه تـبـینی ناـهـزایه تی له م خـراکـه تـایبه ته ناکرـت، بـه کـو
 له خـراکـه ماددیه که زیاتر شهیدایی و پـویستی نیشاندراوه. لـره دا
 ده توانین دوو جـر مـرڤ و دوو جـر خـم ده ستنیشان بکهـین. مـرڤـک
 خـمی خـراکـی ماددیه تی، مـرڤـکـیش خـمی خـراکـی رـحـی یان خـمی
 خودی خـمی مـرڤـی هـیه. مـرڤـی خـم و خـراکـی ماددی بـ یه که، مـرڤـک
 خـم وه ک خـم لا گرنگه. مـرڤـک خـم ده یخوات، مـرڤـک خـم ده خوات.
 له بهر ئه وه دوو مـرڤـی جیاوازن و بیرکردنه وه تـگـه یـشتـنی جیاوازیان
 هـیه. ده توانین بـبـین ئـه و مـرڤـی خـم ده یخوات مـرڤـکـی رـژانـه ییـه و

ته نیا خەمی رژییه تی، له بهرئوه خەم خواردویه تی، به ئام مرڤه کهی دیکه رژانه یی نییه و خاوهن جیهانبینییه که و خەمی رژانه نه یکردووه ته پارو.

شاعیر له دڤی دووه مدا وهسفی ئه و جڤره خڤراکهی دهیخوات 'سوڤر و تا' دهکات. ئه م سوڤری و تاڤیه بریتییه له ئاوی گریان. تڤینی ده کهین گهر مرڤی یه که م، مرڤڤکی لاواز بڤت، ئه و ئه م مرڤه گریاناویهش لاوازه، به ئام ئه وهی وادهکات ئه م لاوازییه بڤه وڤته وه دڤهکانی دواتره، که شاعیر نیشانی دهدات به ڤزییه مرڤف ئازارو گریان خڤی بکاته خڤراک، ئه م ئازارو گریان له شاعیر له ئاوی کهوسهر گرنگتره. هه رچه ند له لڤکدانه وه کهی مه لا عبدالکریم و کوڤهکانیدا گومانیان له و دوو نیوه دڤه کردووه، که هی نالی بڤت چونکه 'ئاوی ئینسان-ماچی ده م' ها تووه. به ئام بڤ دڤنیایی ده بڤت بڤم له لڤکدانه وه ساده که دا ئاوی ئینسان=گریان، ماچی ده م بریتییه له هاتنه خواره وهی گریان بڤ نڤو ده م، شاعیر به 'ماچی ده م' بڤ جوانکردنی ئازاره کهی گوزارشتی لڤکردووه.

لڤره دا نامه وڤت بڤ لڤکدانه وهی شیعره که بچمه نڤو بواری جیاوازه وه، به ڤکو زیاتر مه به ستمه له م شیعره دا له خه م ا ب م ن م. به ئام له م دوو نیوه دڤه دا

تاڤی بڤ یارو دیار و تارو مار
عڤلقڤمی چی؟ ئڤرقڤمی چی؟ سڤم دڤخڤم

شاعیر به وردی دهستنیشانی خه مه کهی، که له چییه وه ها تووه دهکات. تاڤی بڤ یار-دیار. شاعیر خه می بڤ یارو دوور له نیشتمان دهخوات. بڤگومان ئه م خه مه گه لڤک گه وره ترو فراوانتره له خه می رژانه یی و خه می خڤراک په یدا کردن. شاعیر ستایشی ئه م خه مه گه وره یه دهکات و نایگڤڤته وه به ئاوی کهوسهر. لڤره شدا زه مینه سازدهکات بڤ ئه وهی پڤیوڤندی له گه ڤ خه مدا بکات و بواری بڤ خه م بکاته وڤ، تاوه کو خه م خڤی بدوڤنڤت. ئه مه ش له گه ڤ خه مدا جڤره هاوڤیه تیه که. به واتایه کی دیکه یه کڤتی یار و نیشتمان ده گڤڤت بڤ یه کڤتی له گه ڤ خه م وه ک جڤگر و پاشماوه یان. هاوکات ئه م خه مه گه وره یه ده توانڤت خه مه بچوکه که هه گڤت، به ئام خه می بچوک ناتوانڤت خه می گه وره هه گڤت.

شاعیر لڤ بڤرامبڤر هاوڤمی کڤم خواردندا، بواری رڤخنڤگرتن لڤ و جڤر مرڤفانڤ دڤکاتڤوڤ، کڤ خڤمی مرڤفیان نییڤ و تڤنیا خڤمی خڤراکیانڤ. یاخود ئاوی کڤوسڤر دڤکرت جگڤ لڤ رووڤ مادیڤکڤی وڤک دا بڤانی سڤفی لڤ ژیانی مرڤف بڤت، کڤ تڤنیا خڤمی بڤدڤسته ڤنانی ئاوی کڤوسڤریڤتی

و بیری لای مرځ نیی و ځم می مرځ ناخوات، بځکو ځم می ئاو کی بان
ز مینی ه ی؛ ل کات کدا ئاوی گریان می مرځ گرنګتر و نزیګتر.
شاعیر ل س ر ز وی و ځم می یارو نیشتمانی ه ی، وات وک ج ر
ه و س ت ک ل ب ر ام ب ر س فیا ندا، ک ځ ریک ی ژیا نی دنیا و
نازار کانی مرځ نین.

خه م ده دو ټ

نه وغه ئینسان هیه غه م قوتی
من غه می ځم و غه می عالم ده ځم
غه م ده ټټ: 'نالی' که غه م خواریم نه کا
نا عیلاج من به نی ئا ده م ده ځم

ئم به شعی شیعره که گه لک گرنګه. نه وهی گرنګه له شیعره دا ئیراده ی
ه نانه گ ی خه مه، یا خود زه مینه ساز کړنه ب دواندن خه م. شاعیر له
د ی یه که مدا باسی ج ر ی نه و مر ټانه ده کاتل که خه م خوار دونی.
د ی دوو هم باسی ځی ده کات، که چن خه می ځی و خه می هه موو خه کیش
ده خوات. وهک ل کدانه وه یه کی وجودی ب خه م، ئم شیعره چه ند
راستییه کمان پده ټټ.

یه که م خه م بوونی هیه، بوونه که شی هه ستیارانه یه. ده توانین له گه
خه م بدو ټین، به ام خه م له گه ک ده دو ټ؟ شاعیر له د ی یه که مدا
تانه له و که سانه ده گر ټ، که مامه یان له گه خه م مامه یه کی
وجودیانه نییه و 'ق' یان ل ځم و دژی ځمن بیان توانیای
د یانکوشت. بگومان خه م له گه ئم ج ره مر ټانه ناتوان ټ بدو ټ.
به ام شاعیر پ یو ندی کی وجودی له گه خه م د گر ټ، کاتک خه می
ځی و خه می عالم ده خوات. بگومان ئم خه م خوار دن، له
خه م خوار دن خه لک جیاواز. نه و خه که خه می بچوک ده ځن، له به رنه وه
ټ گه یشتنیشیان ب خه م بچوکه، به ام شاعیر خه می گوره ده خوات،
ټ گه یشتنیشی ب خه م گوره یه. واته خه کی خه میان ب ژیا نی
ر ژانه یان ده و ټ چن ژیا نیان به بکهن و پاره و خوار دن ده ستبخه ن،
یا خود س فی ځم می دنیا ی کی دیک و ئاوی ک وس ری ټی؛ به ام شاعیر
ئم ج ره خه مه ناخوات.

له به رنه وه پ یو ندی له گه خه م پ یو ندی کی کا ائام ز نه، به کو
پ یو ندی کی وجودیانه یه. نه وان خه میان پ ویسته ب نه وهی دژی خه م
بووهستن، خه میان نه و کاته یان ده ستناکه و ټ، گه ر نانیان هه بوو
خه میان نا و ټ؛ س فیش ځم می ئاوی ک وس ری ټی و ئاوی گریان و ژیا نی
ځم می ل بیر کړ دوو (ئ وان بیر له وه ناکه نه وه خه می پ ویستی به

ئەوانە) بە ئام شاعیر خەمی خەم دەخوات. ئەم پە یو ئندی وجودیە لەگە خەم بوار دەداتە خەم بدو و خەمی بە یان بکات. هاتنەگەیی خەم دەر خەری پە یو ئندی وجودیە لەگە خەم. خەم لە هاتنەگەیدا دەری دەخوات؛ کە بچی خەم خەکی دەخوات؟ خەم دەت خەکی هەر بیر لە خەمیان دەکەنەو و هەرگیز بیر لە خەم ناکەنەو، ئەوکاتەیی نانیان دەستکەوت ئیدی خەمیان لەبەر دەچت، نازانن خەمیش پەویستی بە کەسکە خەمی بخوات و هاودەمی بێت. لەرەو یە هاودەمی خەم ئیدی لەو دەردەچت خەم ناشیرین بێت.

بە واتایەکی دیکە ئەم سیمایە خشین بە خەم و جوانکردنی لای نالی و ناشیرنی لای ئەوان، پە یو ئندی بە جیھانبینی و مامەت و پە یو ئندی و هەیی، نەک ئەوی خەمی لە خەمیدا وابێت. بە نمونە کاتەکی من هاو ئیدی کم هەیی، ناشیرنی روخساری ئەم و کاریگەری لەسەر خەم و یستیم بەی نییە و بگر بەر لە و شناکەم و، بە ئام کەسانەک، کە هاو و هاو ئیدی کم نین سەرنجی روخساری دەدەن و بە یار لە هاو ئیدی کم دەدەن، وەک چەن حەبیبی لای نالی بە نالی خەم و قیچی تەنیا لە چاوی ئەوانیتر و پە یو لای نالی ئەم جوانیی نەک ناشیرینی، ئەوانیش سەرنجی خەمی دەدەن، دەنا بە نالی جەگەیی سەرنج نییە. خەم کیش بە ئەوی خەم بناسن رقیان لەیەتی، بە ئام نالی بە هەیی هاو و خەم و دە یلاو ئەت و و خەمی دەخوات.

پەنا بەر دنی خەم بە شاعیر دەر خەری ئەو روانینە وجودیە، کە شاعیر وەک کەرەسەو ئامەر مامەت لەگە وجوددا ناکات. واتە پە یو ئندی لەگە خەم مامەت کردنیەکی ئایدۆلۆژیانە نیە، بەو مانایە تەنیا رووی شتەکان بە مەرق و لە پەناو مەرقدا ببینێت. هاوکات هەستی بوونیش دەکات، هەستکردن بە بوون گوێگرێت لە خەم؛ تا خەمی بە یان بکات.

لای خەمەکی کە تەنیا خەمی رێژانەیانەو مامەتەیی ئایدۆلۆژی و رێژانەیی لەگە خەمدا دەکەن تەنیا لە چاوی خەمیانەو سەیری خەم دەکەن؛ بە ئام لەرەدا لە چاوی خەمەو سەیری خەم و مەرق کراوە. واتە گەر فینەمینە لێژیانە بێین جەرە کەوانە کردنەو یە کە بە ئەو بیرکردنەو و ئێنەیی بە خەم هەیه، لایانەبات و بوار بە خەم دەکاتەو خەمی دەر بخت. خەم لەرەدا خەمی بە یانە کات و دەتەنیش برسیم و پەویستم بە کەسکە خەم بخوات. واتە ئەو روانینە ئایدۆلۆژیە هەیه فەرمانە شکرانە کە تەنیا بە چاوی خەم مان خەم و نا بکەین و ئەو یتر لە بەر ژەو ئندی خەم مان بە کاربەهێن. نالی خەمی بیستوو، گوێی بە خەم گرتوو تا خەمی بە یان بکات نەک ئەو ی ئەو

روانینی خئی به سهر خه مدا بسه پښت. لږه وه پموایه هم روانینه پشمه رج و ئاید لږایه ب دنیا و شته کان بوو ته هکاری دهرنه که وتنی رووی راستی دیارده کان. چونکه کاتک دیارده کان به تښته یشتنی ئاید لږایا و پښینه بارگاوی ده بنو بواری ئازادانهی خځه رختنیان لږداده خځت ئیدی رووی راستی خیان دهرناخن.

کاتک خه ده بته که ره سهو هکاری ب تپه کردنی هستی ناخشی و برسختی و مامه هی دوژمنکارانهی له گه ده کځت (خه له ژبانی رځانه دا هو شته یه؛ که ده بته له ناویب رین) ئوکات خه به استی ده بته دوژمن، به ام کاتک بواری ئازادانه ب خه ده کځته وه چیدی خه دوژمن نییه و ده کځت خه به ره مه ن و هاوسزی بته. له پښو نډی دا لږگځ خه، خه راستیه که به یانده کات کاتک ده بته 'ناعیلاجم من به نی ئاده م ده خم' لږه دا 'ناچاری' مه به ست ئوه یه، که خه کځیانن به دوژمنایه تی من واده زانن من له ناو ده بهن؛ نازانن هم دوژمنایه تی هکاری خه بیان.

واته کاتک خه ک من به دوژمنی خیان دهرانن و له خیانم دوور ده خه نه وه، زیاتر من زیاتر ده به دوژمنیان نه که له به ره وهی به استی من خه به دوژمنایه تیان ده که م، به کو ئه وان وه کځیان له بیر کردو وه که خه به شکی دانه بواي خیانو دوژمنایه تی له گه کځیان ده که ن؛ دوژمنایه تی من دوژمنایه تی خیانو. هښانه گځی خه، من خه می خم و خه می عالم ده خم لږه دایه، که خه ده بته نالی به استی ت مادام خه به دانه بواو له بوونی خت دهرانیت، ئه واه ته نیا تیت ده توانیت خه می من بخیتخه کی من به دوژمنی خیان دهرانن و ناتوانن له وه تښگه یین، خه هی خیانو له دهره وهی خیان نییه (خم ب خم، دځکځت بځمی بته، چونکه نالی هیچکام لږو خمانی نی، کځ ئوانیت ر هښان). پموایه هم خو نډنه وه یه زیاتر بوونخوازانیه و له خواره وهش هه وده دم خو نډنه وهی جیاوازی ب بکه م.

ده شتوانین جیاواز و تپه کیش له خو نډنه وه که ی سهره وه هم خو نډنه وه یه شی ب بکه یین. له شیعره دا نالی وه ک مرقد ستو موسا، که خی له بری گشت قوربانی ده کات، نیشان ده دات. له دځی یه که مدا باسی ئه و خه که ده کات، که به ناوی خه مخواردنه وه ته نیا هپه نان و ئاویانه و بیر له که سی دیکه ناکه نه وه و به رده و امیش ده بته خه می یه کدی ده بته یین و دځسزی یه کدین؛ به ام ته نیا بیریان لای خیانو به س. نالی ده بته من جگه له وهی خه می خممه خه می خه کیشمه. بته وهی راستی خه مخځیه که ی بسه لم ځت خه ده بته گځ، خه می

پشت استی خه مخواری نالی بـ خه کی ده کات و ده ت خه کینه گهر نالی نه بـت من هه مووتان ده خـم، بهـم ئه وه نالی وهک موسا یان قازی محهمه د، له بری گشت خـی کرده قوربانی ئه ویش خـی ده کاته قوربانی ئـوه و من ده خوات بـ ئه وهی ئـوه له ده ست من رزگار تان بـت (واتـ) کاتـک شاعیر خودی خـم دـخوات ئیدی خـم بوونی نامـنـت). شاعیر بـ ئه وهی ئـم خـباـکردنه ی خـی بشارـته وه 'خـم' خـی هـنا وه ته گـ، تا وه کو له ده می ئه وه وه دـسـزی و خه مخواری خـی نیشاندات.

بهـم لـرـدا پـموایه مامـهـکردنه له گـه خـم مامـهـکردنـکی ئایدـلـژیا نه یه و خـم ناکرـت له بری یه کدی بخورـت. بهـکو هه ریه که و خـمی خـی ده خوات، ده کرـت نیگه ران و دـمان لای یه کدی بـت و خـمی یه کدی بخـین، بهـم ئـمه مانای رزگارکردنی بهرامبه ر له خـم نییه، بهـکو مانای دـسـزی و هاوبه شیکردنه. ئـمه ش ئـه و راستیه ناشارـته وه، که بهـم هاوبه شیکردنه خـم له ناونا بـرـت، چونکه له ناوبردنی خـم یه کسانه به له ناوبردنی خـمان. واتـه گهر لـره دا نالی خـمی خـه کی له ناوبردـت ئه و وهک ئه وه یه خـه کی له ناوبردـت. له بهرئـه وهی ئـه وه سازکردن و بـاوکردنه وهی وه همـه به خـه ک بـیت من خـه متان له ناوده بهـم، له ناوبردنی خـم له ناوبردنی وجودیانه. بـم دـکرـت وـک ئـدـرنـ پـیوایـ شیعری لیریکی، کـ خودی، هاوکات توانای گـردونیـتی هـی. لـرـشدا شاعیر لـ خـمی خودی خـی و بـ خـمی عالـم دـچـت، بـم خـکی لـسنوری خـمی خودیدا گیردـکـن و ناتوانن گـردونی بـنـو (۱۴۷).

بـگومان کاتـک خـم وهک بهـشـکی وجودی دانه بـاو مامـهـهی له گـه دا ده که یـن، تـده گه یـن خـم له کوـوه دـت و دهره کی نییه، ناوه کیه و دهره کی ده بـته وه. چونکه مرـقـ بوونـکی خـماوی هـیه، ئـم تایبه تمه ندیهی مرـقـ واده کات خـمی خـیان و یه کدی بخـن. مرـقـ له گـه مرـقـ و شته کاندای ده ژری و لـیان دابـاو نییه و خـمیان ده خوات و نیگه رانیانه. گهر مرـقـ بوونـکی خـماوی نه بـت ناتوانـت نیگه ران و خـمی ئه وانیترو شته کانی دیکه نه خوات. لـره وه یه شاعیر له وه تـگـه یشتوو که خـم بوونی ئه وه و دابـاو نییه لـی بـیه خـمیان ده خوات.

هاوـیه تی خـم

شادمانی بـ وه فایه، یاری تـری و مهستییه
یاری ته نگانه م غـمه با ههر غـمی خـم، خـم بخـم

لږره دا باشتروږنهي خه روونده بږته وه، كا تږك بهرام بهر خه، شادي ده هږنږت. شاعير جياوازي خه و شادي نيشانده دات. شادي بږ شاعير بږ وه فايه. بږ وه فا بريتييه له وهى هاوده مى نيه و لږى هه دږت. يا خود شادي هاوده مى تږرى و مهستيه، خه ږكى كا تږك تږرده بن شادو مهستده بنو خه له بير ده كهن، به ږام خه وه فاداره. جگه له وهى ده توانين خوږنږنه وه يه كى روشتيانه بږ خه و شادي بكه ين، كه خه ږهوشدارو شادي بږ ږهوشته له بهرئ وهى بږ وه فايه. كه سى بږ وه فا و خيانه تكار ئه وه يه په يمانى دږستايه تى ده شك ږنږت.

هاوكات دهشتوانين به مامه ه بوونخوازييه كه بږين شاعير راسته شادمانى به بږ وه فا نيشانده دات، به ږام ئه وه شى ده رختووه، كه گهر خه بوونږكى دانه بږاوو و وجوى هه بږت، ئه وا شاديش به هه مان شږ وه يه، به ږام دږخى ژيان به جږر كه كه خه وه فادارو شادي بږ وه فايه، يا خود خه به رده وام ئاماده يه و شادي نائاماده (ديو) رږشبينى وجود يږك زږفكراو تږو). هاوكات شاعير وهك دږست و يار مامه ه له گه ږ خه ده كات.

ههروه ها خا ږږكى جه وهه رى ئه وه يه خه مى خږى، خږى ده يخوات. واته لږره دا ئه وه ده رخواوه كه خږم ده توانم خه مى خږم بخږم كه س ناتوانږت خه مى من بخوات. تږبينى بكه ين له پشت واتاى شيعره كه وه ئه و واتا نه رږنهي خه تږكشك ږنراوه، شاعير له دږږى يه كه مدا سه رزه نشتى شادي ده كات و به بږ وه فا دايدة نږت. هاوكات هاو ږږ به تږرى و مهستى ده يه ږنږت، كه شاعير دږى تږرييه و مه يلى بږشايى هه يه. ههروه ها شادي ناتوانږت خږى بنا سږت؛ چونكه له گه مهستيدا تږكه ه. به ږام خه يارو هاوده مه، نهك له خږشيدا، به ږكو له ته نگانه شدا لږمدورناكه و ږته وه. ههروهك ده يه وږت بږږيت له گه ږ خه بوون يه كسانه به هږشيارى نهك مهستى. لږره دا يه خه ته نيا رووكارى نه رږى نيه و وه فاو به ده نگو وه ها تنى هه يه. كه لتوورى كورد له زږر باردا دږى سه گه، به ږام كا تږك وه فا ده درږته پا سه گ، ئه و رووه ناشيرينه نا هږږږت، لږره شدا وه فادارى خه نه هږشتنى رووه نه رږنهي كه ي خه مه. هاوكات له شيعره كه دا جږره كه سايه تيه كى دږسږز به خه به خشراوه.

* __ ئږم بږشك ږك لږ كتږبږك لږ بارږى نالى يږو، لږ بږرئ وږ يږ كږ ليستى سږرچاو ږكان لږر دا نيه ..